

พระราชกฤษฎีกา

ตั้งอำเภอหนองกุงศรี อำเภอไทรงาม อำเภอบ้านฝาง อำเภออุบลรัตน์
อำเภอเวียงชัย อำเภอดอยเต่า อำเภอนิคมคำสร้อย อำเภอนาหว้า
อำเภอเสิงสาง อำเภอศรีสาคร อำเภอบึงสามพัน อำเภอนาดูน
อำเภอค้อวัง อำเภอโพธิ์ชัย อำเภอเมืองสรวง อำเภอปลวกแดง
อำเภอขามน้อย อำเภอกาบัง อำเภอสุวรรณคูหา
และอำเภอกุดข้าวปุ้น

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งอำเภอเพิ่มขึ้นในท้องที่บางจังหวัด เพื่อ
ประโยชน์แก่การปกครองและความสะดวกของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๕๖ วรรคสอง แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาตั้งอำเภอหนองกุงศรี อำเภอไทรงาม อำเภอบ้านฝาง อำเภออุบลรัตน์ อำเภอเวียงชัย อำเภอดอยเต่า อำเภอนิคมคำสร้อย อำเภอนาหว้า อำเภอเสิงสาง อำเภอศรีสาคร อำเภอบึงสามพัน อำเภอนาคู อำเภอค้อวัง อำเภอโพธิ์ชัย อำเภอเมืองสรวง อำเภอปลวกแดง อำเภอขามเฒ่า อำเภอเวียงชัย อำเภอสุวรรณคูหา และอำเภอกุตุขาวู้น พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ตั้งกิ่งอำเภอตั้งต่อไปนี้เป็นอำเภอ คือ

(๑) กิ่งอำเภอหนองกุงศรี อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นอำเภอหนองกุงศรี

(๒) กิ่งอำเภอไทรงาม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร เป็นอำเภอไทรงาม

(๓) กิ่งอำเภอบ้านฝาง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เป็นอำเภอบ้านฝาง

(๔) กิ่งอำเภออุบลรัตน์ อำเภอโนนพอง จังหวัดขอนแก่น เป็น
อำเภออุบลรัตน์

(๕) กิ่งอำเภอเวียงชัย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย
เป็นอำเภอเวียงชัย

(๖) กิ่งอำเภอคอยเต่า อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอำเภอ
คอยเต่า

(๗) กิ่งอำเภอนิคมน้ำอ้อย อำเภอภูคดาหาร จังหวัดนครพนม
เป็นอำเภอนิคมน้ำอ้อย

(๘) กิ่งอำเภอนาหว้า อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม เป็น
อำเภอนาหว้า

(๙) กิ่งอำเภอเสิงสาง อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา เป็น
อำเภอเสิงสาง

(๑๐) กิ่งอำเภอศรีสาคร อำเภอเรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส เป็น
อำเภอศรีสาคร

(๑๑) กิ่งอำเภอบึงสามพัน อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์
เป็นอำเภอบึงสามพัน

(๑๒) กิ่งอำเภอนาคูน อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม
เป็นอำเภอนาคูน

(๑๓) กิ่งอำเภอค้อวัง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร เป็น
อำเภอค้อวัง

(๑๔) กิ่งอำเภอโพธิ์ชัย อำเภอโพหนอง จังหวัดร้อยเอ็ด เป็น
อำเภอโพธิ์ชัย

(๑๕) กิ่งอำเภอเมืองสรวง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
เป็นอำเภอเมืองสรวง

(๑๖) กิ่งอำเภอปลวกแดง อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง เป็น
อำเภอปลวกแดง

(๑๗) กิ่งอำเภอยางชุมน้อย อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัด
ศรีสะเกษ เป็นอำเภอยางชุมน้อย

(๑๘) กิ่งอำเภอทาบเชิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ เป็น
อำเภอทาบเชิง

(๑๙) กิ่งอำเภอสุวรรณคูหา อำเภอนากลาง จังหวัดอุดรธานี
เป็นอำเภอสุวรรณคูหา

(๒๐) กิ่งอำเภอกุดข้าวปุ้น อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราช
ธานี เป็นอำเภอกุดข้าวปุ้น

มาตรา ๔ ให้อำเภอที่ตั้งขนตามมาตรา ๓ มีเขตตามเขตกิ่งอำเภอ
เดิมแยกออกจากเขตอำเภอที่กิ่งอำเภอนั้นเคยอยู่ในเขตปกครอง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม
พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่กิ่งอำเภอ
 หนองกุงศรี อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ กิ่งอำเภอไทรงาม อำเภอเมือง
 กำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร กิ่งอำเภอบ้านฝาง อำเภอเมืองขอนแก่น
 และกิ่งอำเภออุบลรัตน์ อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น กิ่งอำเภอเวียงชัย
 อำเภอเมืองเขียงราย จังหวัดเขียงราย กิ่งอำเภอดอยเต่า อำเภอฮอด จังหวัด
 เขียงใหม่ กิ่งอำเภอนิคมน้ำอ้อย อำเภอมุกดาหาร และกิ่งอำเภอนาหว้า
 อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม กิ่งอำเภอเสิงสาง อำเภอครบุรี จังหวัด
 นครราชสีมา กิ่งอำเภอศรีสาคร อำเภอเรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส กิ่งอำเภอ
 บึงสามพัน อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ กิ่งอำเภอนาดูน อำเภอวาปีปทุม
 จังหวัดมหาสารคาม กิ่งอำเภอค้อวัง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร กิ่งอำเภอ
 โพนชัย อำเภอโพธิ์ทอง และกิ่งอำเภอเมืองสรวง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัด
 ร้อยเอ็ด กิ่งอำเภอปลวกแดง อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง กิ่งอำเภอขามชุม
 น้อย อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ กิ่งอำเภอทาบเชิง อำเภอปราสาท
 จังหวัดสุรินทร์ กิ่งอำเภอสุวรรณคูหา อำเภอนากลาง จังหวัดอุดรธานี และกิ่ง
 อำเภอกุดข้าวปุ้น อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี มีท้องที่กว้างขวาง
 มีชุมชนและชุมชนการค้าหนาแน่น มีสภาพเจริญขึ้นกว่าเดิมมาก สมควรยกฐานะ
 ขึ้นเป็นอำเภอ เพื่อประโยชน์แก่การปกครองและความสะดวกของประชาชน และ
 ส่งเสริมท้องที่ให้เจริญยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้